

Κυριακή 29 Μάρτη 2015

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ
ΕΡΓΑΤΙΚΑ
ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ

Να μην τσακίζεται η ζωή των εργατών για τα κέρδη των καπιταλιστών

Ημερίδα του Εργατικού Κέντρου Αρτας για την υγιεινή και ασφάλεια στην εργασία

Με δύο εργάτες νεκρούς από τα πρώτα κιόλας έργα και ρυθμό μικρών και μεγάλων ατυχημάτων που φτάνουν στα 10 κάθε μέρα, το έργο της κατασκευής της Ιονίας οδού (196 χλμ. από το Αντίρριο έως την Εγνατία Οδό) έχει ήδη πάρει τη σκυτάλη από τα άλλα μεγάλα έργα που το στέριωμά τους συνοδεύτηκε από εργατοθυσίες.

Με αφορμή αυτό το γεγονός, το Εργατικό Κέντρο Αρτας πήρε την πρωτοβουλία να συντονίσει την οργάνωση του αγώνα των εργαζομένων στην ευρύτερη περιοχή, με γνώμονα την ανάγκη να γυρνάνε οι εργάτες σώοι και αβλαβείς από το μεροκάματο. Στο πλαίσιο αυτής της πρωτοβουλίας έγινε την Κυριακή, 22 Μάρτη, στην Αρτα μια εξαιρετικής σημασίας ημερίδα με τη συμμετοχή ειδικών επιστημόνων - συνδικαλιστών και εργατών και θέμα «*Η υγεία και η ασφάλεια των εργαζομένων στους χώρους δουλειάς και ιδιαίτερα στα έργα των μεγάλων οδικών αξόνων*».

Eurokinissi

Η αναγκαιότητα γι' αυτήν τη συζήτηση φάνηκε και από τη μεγάλη ανταπόκριση που βρήκε το σχετικό κάλεσμα. Πήραν μέρος εργάτες από διάφορα συνεργεία που δουλεύουν κατά μήκος του έργου, συνδικαλιστές της οικοδομής από τους νομούς Αρτας, Ιωαννίνων και Θεσπρωτίας αλλά και άλλους κλάδους.

Στην εισηγητική του τοποθέτηση ο πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Αρτας, Γάλλιος Γιάννης, σημείωσε ότι «για το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα τα ζητήματα υγείας και ασφάλειας της εργασίας δεν είναι ψιλά γράμματα. Εχουμε κάθε δικαίωμα να γυρνάμε σώοι και αβλαβείς στα σπίτια μας, δεν αποδεχόμαστε το "δουλειά να 'ναι και όπως να 'ναι", δεν αποδεχόμαστε να ζούμε με μειωμένες απαιτήσεις. (...) Σκοπός της ημερίδας είναι να ανοίξουμε το ζήτημα της υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων στη βάση συνολικά της "πρόωρης φθοράς της εργατικής δύναμης, στην πρόωρη φθορά της υγείας των εργαζομένων", να αναδείξουμε τη βασική αιτία του προβλήματος που δεν είναι άλλη από την ανάπτυξη που έχει κίνητρο το κέρδος, την καπιταλιστική ανάπτυξη και μαζί με τα εργατικά σωματεία να αναπτυχθούν δράσεις για μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους εργασίας».

Ο ίδιος έδωσε μερικά πρώτα στοιχεία για τα οδικά έργα και ιδιαίτερα το έργο της ΙΟΝΙΑΣ ΟΔΟΥ αναφέροντας ότι «ενώ η εταιρεία κατασκευής πήρε το έργο με τιμές του 2009 δηλ. με το μεροκάματο του εργάτη τότε να 'ναι κοστολογημένο στα 89 ευρώ, σήμερα ο

οικοδόμος αμείβεται ανάλογα την ώρα και με μεροκάματα που φτάνουν δεν φτάνουν τα μισά!! Κομμάτια του έργου έχουν δοθεί σε υπεργολάβους, η εντατικοποίηση φτάνει στο ανθρώπινο όριο με 10ωρα και 12ωρα, τα εργατικά ατυχήματα ειδικά στην περιοχή της Αιτωλοακαρνανίας είναι πάμπολλα. Αλλωστε, έχουμε και την πείρα της Εγνατίας που μόνο στο κομμάτι Θεσπρωτίας - Ιωαννίνων είχαμε 6 θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα».

Ο Γιάννης Γάλλιος, πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Αρτας

Ο συνδικαλιστής στάθηκε ιδιαίτερα στην ανυπαρξία ουσιαστικών ελέγχων από τους κρατικούς ελεγκτικούς μηχανισμούς σε ό,τι αφορά την εφαρμογή των κανόνων Υγείας και Ασφάλειας της Εργασίας καθώς επίσης και στον προσανατολισμό των ελεγκτικών μηχανισμών που δεν εστιάζει στην εργοδοτική ευθύνη, αντίθετα προωθεί την ταξική συνεργασία. Επίσης ανέπτυξε ένα πλαίσιο πάλης που ξεκινά από το δικαίωμα στην υγεία και την ασφάλεια, τη σύσταση κρατικού σώματος γιατρών Εργασίας και τεχνικών Ασφαλείας, ενταγμένο στο κρατικό σύστημα Υγείας, με παράλληλη κατάργηση κάθε ιδιωτικής εταιρείας που λυμαίνεται το χώρο, με αγώνα για τη διατήρηση και διεύρυνση του θεσμού των ΒΑΕ, την κατοχύρωση εργοδοτικής εισφοράς για τον επαγγελματικό κίνδυνο, τη σύσταση Επιτροπής Υγείας και Ασφάλειας σε κάθε χώρο εργασίας.

Καταλήγοντας, τόνισε ότι «ο αγώνας για ουσιαστικές λύσεις στα ζητήματα των εργασιακών σχέσεων και της Υγείας και Ασφάλειας είναι αξεχώριστος από τον αγώνα για τη συνολική ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής και του κράτους που τη στηρίζει (...) από τη δική μας δράση, από τους αγώνες και τις διεκδικήσεις μας, από την οργάνωση της πάλης με άξονα την ανάκτηση των απωλειών και τη διεκδίκηση ικανοποίησης των σύγχρονων εργατικών - λαϊκών

αναγκών, το ξήλωμα του αντεργατικού - αντιλαϊκού πλαισίου εξαρτάται η "σωτηρία" μας, η αξιοπρεπής ζωή, η μόνιμη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα. Σήμερα, υπάρχουν όλες οι δυνατότητες για να περάσει η ζωή της εργατικής τάξης σε ανώτερο επίπεδο ευημερίας και όχι να εξαθλιώνεται. Προϋπόθεση η πάλη για έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης όπου όλη η οργάνωση της παραγωγής, της οικονομίας, της κοινωνίας θα έχει ριζικά διαφορετική βάση, τις κοινωνικές σχέσεις εργασίας, τον κεντρικό σχεδιασμό και γι' αυτό θα μπορεί να έχει στο επίκεντρό του τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες και θα εξασφαλίσει όλες τις προϋποθέσεις για την ικανοποίησή τους. Εκεί καταθέτουμε όλες τις δυνάμεις μας και όσες θυσίες χρειαστεί να κάνουμε».

Τις ειδικές επιστημονικές γνώσεις τους κατέθεσαν στην ημερίδα η **Εύη Γεωργιάδου**, μηχανικός Ασφαλείας και γραμματέας του σωματείου του ΕΛΙΝΥΑΕ και ο **Χρήστος Παπάζογλου**, γιατρός Εργασίας, μέλος του ΔΣ του Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου.

Ακολούθησε συζήτηση με τους παρευρισκομένους εργαζόμενους διαφόρων κλάδων εργασίας και τοποθετήσεις από τους συνδικαλιστές.

Ο **Μιχάλης Κατσιγιάννης**, Πρόεδρος Εργατικού Κέντρου Αγρινίου και μέλος της Ομοσπονδίας Οικοδόμων, τόνισε ότι στη συμβατική οικοδομή γίνεται μακελειό σε σχέση με την ασφάλεια της εργασίας και παρουσίασε εικόνες από το έργο της Ιόνιας με εργάτες στην περιοχή του Μεσολογγίου να δουλεύουν στη γαλαρία «με τις βάρκες». Τόνισε την ευθύνη των εργοδοτικών συνδικαλιστών που κουκουλώνουν το πρόβλημα και πως έδωσαν τη λύση στο πρόβλημα οι ίδιοι οι εργάτες συσπειρωμένοι στο ταξικό Συνδικάτο των Οικοδόμων στο Αγρίνιο.

Ο **Σωτήρης Γκίκας**, πρόεδρος του Συνδικάτου Οικοδόμων Θεσπρωτίας, τόνισε ότι είναι κρίσιμο να δίνεται απάντηση στο ερώτημα «γιατί δεν παίρνονται μέτρα ασφάλειας» (γιατί τα εμποδίζει το κυνήγι του καπιταλιστικού κέρδους) και άρα γιατί χρειάζεται οργάνωση της ταξικής πάλης για να υπάρξουν μέτρα.

Ο **Σωτήρης Μανούσης**, μέλος της διοίκησης του Εργατικού Κέντρου Ιωαννίνων και της διοίκησης του συνδικάτου Οικοδόμων Ιωαννίνων, σημείωσε ότι υπάρχει μεγάλη πίεση να τελειώσει το έργο και άρα χρειάζεται προσοχή, γιατί αυτή η πίεση οδηγεί και σε ατυχήματα και μετέφερε την εμπειρία από το έργο της Εγνατίας, όπου δούλευαν εργάτες με ένα ρεπό στις 13 μέρες. Χρειάζεται, είτε, να σπάσουμε την αντίληψη ότι το σωματείο είναι μόνο για τους μισθούς, είναι για όλη μας τη ζωή.

Δεν φταίει η κακιά η ώρα για τα εργατικά ατυχήματα

Στην εισήγησή της η **Εύη Γεωργιάδου** ανάμεσα σε άλλα σημείωσε:

«Τι φταίει και γίνονται εργατικά ατυχήματα; Η "κακιά η ώρα"; Μήπως φταίνε οι ίδιοι οι εργαζόμενοι; Τα περισσότερα ατυχήματα θα μπορούσαν να μην έχουν γίνει αν είχαν ληφθεί μέτρα που το σημερινό επίπεδο ανάπτυξης της επιστήμης και της τεχνικής δίνει τη δυνατότητα να ληφθούν.

Γιατί όμως δεν λαμβάνονται; Η αλήθεια είναι γιατί κοστίζουν στον εργοδότη - στους επιχειρηματικούς όμιλους, γιατί βλάπτουν τα κέρδη τους. Γι' αυτό σήμερα δεν εφαρμόζεται μια σειρά μέτρων που θα έσωζαν χιλιάδες ζωές.

Π.χ. κοστίζουν τα τεχνικά μέτρα (π.χ. σκαλωσιές, κατάλληλα μηχανήματα κ.ά.).

Το να απασχολείται επαρκής αριθμός προσωπικού κατάλληλης ειδικότητας, εκπαιδευμένο για θέματα υγείας και ασφάλειας, χωρίς εντατικοποίηση της εργασίας κ.λπ. Κοστίζει το να τηρούνται οι διαδικασίες ασφάλειας γιατί καθυστερεί η ολοκλήρωση του έργου κ.λπ. Οι εργοδότες υποχρεούνται και από τη νομοθεσία να πάρουν μέτρα για την υγεία και ασφάλεια. Στην πράξη, όμως, ούτε καν αυτό το νομοθετικό πλαίσιο δεν εφαρμόζεται».

Η μηχανικός Ασφαλείας Εύη Γεωργιάδου

«Για την προστασία των εργαζομένων από τους κινδύνους αυτούς υπάρχει πληθώρα κανονισμών στην ελληνική νομοθεσία (π.χ. νομοθεσία για υπόγεια τεχνικά έργα - συγκολλήσεις, ΚΜΛΕ, κανονισμοί πυροπροστασίας κ.ά.). Από αυτοψία του ΣΕΠΕ στην κατασκευή της σήραγγας εκτροπής του Αχελώου στη Δρακότρυπα με παρέμβαση και της Ομοσπονδίας Οικοδόμων, είχαν αναδειχτεί διάφορα προβλήματα ασφάλειας, μεταξύ των οποίων, για παράδειγμα, ότι δεν παρέχονταν στους εργαζόμενους στο μέτωπο διάνοιξης - εκσκαφής συσκευές αυτοδιάσωσης (αναπνευστικές συσκευές) για να αντιμετωπισθεί κατάσταση έκτακτης ανάγκης (όπως ορίζει το Π.Δ. 225/89 για τα υπόγεια τεχνικά έργα).

Την επικινδυνότητα την αυξάνουν και άλλες πλευρές: Π.χ. η εντατικοποίηση της εργασίας, η πίεση του χρόνου για να παραδοθεί γρήγορα το έργο, τα εξαντλητικά ωράρια. Η μείωση του προσωπικού, η ελαστική εργασία, η απουσία κατάλληλης εκπαίδευσης στους εργαζόμενους για τους κανόνες ασφάλειας (ευθύνη του εργοδότη να τη διασφαλίσει), η χρησιμοποίηση ανειδίκευτων εργατών για εργασίες για τις οποίες απαιτείται ειδική εκπαίδευση - άδεια. Το άγχος στην εργασία.

Τα μέτρα κοστίζουν. Ο κάθε επιχειρηματικός όμιλος βάζει από τη μια "στη ζυγαριά" το "κόστος της ζωής και της υγείας" των εργαζομένων, κόστος που "μετριέται" σε πρόστιμα που μπορεί να υπάρξουν και αποζημιώσεις που μπορεί να δοθούν, καθώς και κόστος χαμένων εργατοωρών λόγω ατυχήματος ή ασθένειας. Από την άλλη "πλευρά της ζυγαριάς" μπαίνει το κόστος των μέτρων προστασίας, το κόστος δηλαδή

των τεχνικών μέτρων, το κόστος εκπαίδευσης, το κόστος από την καθυστέρηση των εργασιών για να γίνουν οι διαδικασίες με ασφάλεια (δηλαδή να προετοιμαστούν κατάλληλα οι εργασίες, να παρθούν τα μέτρα, να ελέγχονται οι διαδικασίες ασφάλειας κατά τη διάρκεια του έργου, να εκπαιδεύονται οι εργαζόμενοι, να μη γίνεται εντατικά η εργασία), το κόστος για απασχόληση και ασφάλιση επαρκούς αριθμού εργαζομένων κατάλληλης ειδικότητας κ.λπ. Το κόστος των μέτρων προστασίας είναι πολύ μεγαλύτερο από το κόστος που μπορεί να έχει ο εργοδότης αν δεν πάρει τα μέτρα.

Ο πραγματικός αντίπαλος

Ο πραγματικός μας αντίπαλος για τα εργατικά ατυχήματα είναι οι επιχειρηματικοί όμιλοι, είναι το σύστημα που υπηρετεί την κερδοφορία τους. Είναι το αστικό κράτος που τους στηρίζει, συγκαλύπτει την ανεξέλεγκτη δράση της εργοδοσίας.

Αυτό εκφράζεται: Με τους ψευδεπίγραφους και ελλιπείς ελέγχους στους χώρους δουλειάς από τους αρμόδιους ελεγκτικούς μηχανισμούς, με τη μετατόπιση της εργοδοτικής ευθύνης για τον επαγγελματικό κίνδυνο στις πλάτες των εργαζομένων ή των τεχνικών ασφάλειας. Με την απουσία δημόσιων υποδομών ΥΑΕ και την παράδοσή τους σε ιδιωτικές εταιρείες (τις λεγόμενες ΕΞΥΠΠ). Με την υποβάθμιση της αναγκαίας έρευνας στους σχετικούς τομείς (π.χ. υποβάθμιση του ΕΛΙΝΥΑΕ). Με την προώθηση των αναδιαρθρώσεων σε ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα.

Με μια κουβέντα, στο σημερινό οικονομικό σύστημα της καπιταλιστικής ανάπτυξης, η υγεία και η ασφάλεια των εργαζομένων θυσιάζονται στο βωμό της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Το ζήτημα είναι, τι θα κάνουμε εμείς οι τεχνικοί, οι οικοδόμοι, οι εργαζόμενοι στο χώρο των κατασκευών; Η πείρα δείχνει ότι όπου υπήρχε οργάνωση των εργαζομένων με ταξικό προσανατολισμό, όπως, για παράδειγμα, στα εργοτάξια του Μετρό και της Αττικής Οδού, υπήρξαν νίκες και για την προστασία των εργαζομένων από τον επαγγελματικό κίνδυνο και για ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα.

Οι εργαζόμενοι της περιοχής στο συγκεκριμένο έργο της Ιόνιας οδού, αλλά και γενικότερα, πρέπει να οργανωθούν στα ταξικά σωματεία, να πάρουν μέρος στις αγωνιστικές πρωτοβουλίες του ταξικού εργατικού κινήματος, του ΠΑΜΕ, για:

-- Να υπάρξει ουσιαστικός έλεγχος από τους ελεγκτικούς μηχανισμούς με προσανατολισμό στην εργοδοτική ευθύνη για τη συνδυασμένη εφαρμογή του συνόλου της νομοθεσίας και των κανονισμών για την υγεία και ασφάλεια των εργαζομένων, στα μεγάλα έργα και σε κάθε εργασιακό χώρο.

-- Να ιδρυθεί κρατικό σώμα Τεχνικών Ασφαλείας και Γιατρών Εργασίας, ενταγμένο αποκλειστικά στο δημόσιο σύστημα Υγείας, να καταργηθούν οι ΕΞΥΠΠ (Εξωτερική Υπηρεσία Προστασίας Πρόληψης).

-- Να υπερασπιστούμε το θεσμό των ΒΑΕ, να διεκδικήσουμε να διευρυνθεί και σε άλλους κλάδους, να διεκδικήσουμε την άμεση επανένταξη στο θεσμό των κλάδων που εξαιρέθηκαν με την Υπουργική Απόφαση του 2011.

-- Να κατοχυρωθεί η εργοδοτική εισφορά για την ασφαλιστική κάλυψη του εργαζόμενου από τον επαγγελματικό κίνδυνο.

-- Να ενισχυθούν ουσιαστικά το ανθρώπινο δυναμικό και η υλικοτεχνική υποδομή του ΣΕΠΕ. Συνδυασμένη, με σαφή διακριτά καθήκοντα, δράση των Επιθεωρήσεων Ασφαλείας και Υγείας με τις Επιθεωρήσεις Εργασιακών Σχέσεων για την αντιμετώπιση όλων των παραγόντων που επηρεάζουν την υγεία και ασφάλεια (π.χ. εξοντωτικά ωράρια, "μαύρη" εργασία, εργασία ανηλίκων κ.λπ.).

Για να έχει ο αγώνας συνέχεια, διάρκεια και νικηφόρα προοπτική πρέπει να σημαδεύει τον πραγματικό αντίπαλο. Οποιος και αν είναι στην κυβέρνηση, όσο τα κλειδιά της οικονομίας τα έχουν οι επιχειρηματικοί όμιλοι, η υγεία και η ασφάλειά μας θα θυσιάζονται στο βωμό της κερδοφορίας τους. Χρειάζεται άλλος δρόμος ανάπτυξης, όπου τα μονοπώλια θα κοινωνικοποιηθούν, οι οικοδομές, τα έργα υποδομής, τα εργοστάσια, τα μέσα παραγωγής, θα γίνουν λαϊκή περιουσία. Σε μια τέτοια οικονομία, το τεχνικό έργο θα αντιμετωπίζεται ενιαία με επιστημονικό κεντρικό σχεδιασμό σε όλες τις φάσεις, με γνώμονα το σύνολο των λαϊκών αναγκών. Για φθηνά και ποιοτικά έργα που δε θα αποτελούν εμπορεύματα, για ασφάλεια των χρηστών, των κατοίκων και των εργαζομένων στα έργα, προστασία του περιβάλλοντος, δραστική μείωση της λαϊκής επιβάρυνσης, διασφάλιση πλήρους και σταθερής εργασίας στους εργαζόμενους του κλάδου. Θα συγκροτηθεί ενιαίος αποκλειστικά κρατικός φορέας κατασκευών που θα δρα με γνώμονα τη λαϊκή ευημερία και όχι το καπιταλιστικό κέρδος. Γι' αυτή την προοπτική, αξίζει να βγούμε αγωνιστικά στο προσκήνιο, στην Αρτα και σε όλη την Ελλάδα».

Υγεία στην εργασία κατά την κατασκευή
μεγάλων έργων

Στην εισήγησή του, ο **Χρήστος Παπάζογλου** μεταξύ άλλων τόνισε:
«Όταν αναφερόμαστε ειδικά στην προστασία της υγείας και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς εννοούμε **όχι μόνο την πρόληψη των εργατικών ατυχημάτων**, που είναι σχεδόν ο μοναδικός δείκτης που μετράται στα θέματα ΥΑΕ, αλλά και την **πρόληψη των επαγγελματικών ασθενειών**, την **πρόληψη της πρόωρης φθοράς της υγείας** και την πρόωρη γήρανση του οργανισμού που προκαλούνται από τις συνθήκες και τους όρους δουλειάς.

Η ίδια η εμπειρία των εργαζομένων, αλλά και έρευνες αναδεικνύουν ότι ο κλάδος των κατασκευών κατατάσσεται στους κλάδους που οι εργαζόμενοι **όλων των ειδικοτήτων**, οικοδόμοι, οδηγοί,

Ο γιατρός Εργασίας Χρήστος Παπάζογλου

μηχανικοί εκτίθενται σε **μεγάλο συνδυασμό παραγόντων κινδύνου** που οδηγούν σε βλάβες της υγείας, στο βαθμό που δεν λαμβάνονται μέτρα προστασίας. Οι περισσότεροι παράγοντες κινδύνου είναι κοινοί για όλους όσοι εργάζονται μέσα στο εργοτάξιο ή την οικοδομή, π.χ. τα χημικά, η σκόνη, ο θόρυβος, ο αμιάντος, δεν γνωρίζουν όρια μέσα στα εργοτάξια, δεν διαχωρίζουν τους εργαζόμενους κατά επάγγελμα και ειδικότητα. Άλλοι πάλι αφορούν ειδικές επαγγελματικές ομάδες (π.χ. φορτία, κραδασμοί).

Οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις με την επιδείνωση των όρων εργασίας των εργαζομένων έρχονται να πολλαπλασιάσουν τους κινδύνους για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζόμενων. Σε πολλές περιπτώσεις καθιστούν **δύσκολη έως αδύνατη την αξιοποίηση της επιστημονικής μεθοδολογίας** για την πρόληψη και αντιμετώπιση των επαγγελματικών κινδύνων, αφού οι εργαζόμενοι αλλάζουν διαρκώς εργασιακό περιβάλλον. Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι **ελαστικές σχέσεις εργασίας, υπεργολάβους, οι ενοικιαζόμενοι, η μαθητεία**. Αντιλαμβανόμαστε ότι η κατάσταση είναι ακόμα χειρότερη για τους ανασφάλιστους εργαζόμενους, τους μετανάστες.

Οι **μαζικές απολύσεις, η ανεργία αλλά και η εργασιακή ανασφάλεια, ο φόβος της απόλυσης, η εντατικοποίηση της εργασίας, η υπερωριακή απασχόληση**, έχουν καταστρεπτική επίδραση στη σωματική και ψυχική υγεία, οδηγώντας σε σοβαρά προβλήματα όπως καρδιαγγειακά, το άγχος, η κατάχρηση αλκοόλ και ηρεμιστικών, η κατάθλιψη και οι αυτοκτονίες.

Ταυτόχρονα, η επίθεση στην **Κοινωνική Ασφάλιση** με την **αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης** είναι σοβαρότατες πηγές κινδύνου για την υγεία και ασφάλεια των εργαζομένων, ενώ με την **επίθεση στα ΒΑΕ**, από την άλλη, επιχειρούν να καταργήσουν ένα θεσμό που αφορά την πρόληψη, την προστασία της υγείας, την προστασία από την πρόωγη φθορά και γήρανση και τη μείωση του χρόνου έκθεσης στους κινδύνους. **Καταδικάζονται ηλικιωμένοι άνθρωποι σε ακόμη περισσότερα χρόνια έκθεσης σε επαγγελματικούς κινδύνους όταν ήδη η υγεία είναι πιο ευάλωτη, όταν εκ των πραγμάτων τα αντανακλαστικά τους, η μυική τους αντοχή είναι μειωμένα.**

Όταν μιλάμε για την υγεία δεν εννοούν και οι δύο πλευρές το ίδιο. Για τους εργοδότες και το κεφάλαιο, «υγιής» είναι ο εργαζόμενος που μπορεί να εργαστεί, που δεν έχει κάποια αναπηρία ή ασθένεια που να τον εμποδίζει στην εργασία του.

Για τους εργαζόμενους, η υγεία πρέπει να προσεγγίζεται ως η κατάσταση πλήρους σωματικής, πνευματικής, ψυχικής και κοινωνικής ευεξίας του ανθρώπου. Η συνολική κατάσταση ισορροπίας του ανθρώπου με τη φύση και την κοινωνία, που να του επιτρέπει όχι μόνο να εργάζεται, αλλά να συμμετέχει δημιουργικά στην οικογενειακή του ζωή, στην κοινωνική και πολιτική δραστηριότητα, στον πολιτισμό, στην ψυχαγωγία.

Πίσω από αυτήν τη γραμμή δεν μπορεί να μιλάει κανείς για υγεία των εργαζομένων, αλλά για διατήρηση στη ζωή.

Αιτίες - εργοδοτική ευθύνη

Η συνολική αυτή κατάσταση στην υγεία των εργαζομένων στον κλάδο των κατασκευών παρουσιάζεται τις περισσότερες φορές από τους εργοδότες στους μεγάλους κατασκευαστικούς ομίλους, αλλά και σε μικρότερα έργα ως φυσικό επακόλουθο της ίδιας της φύσης της εργασίας, που, όπως λέγεται, «**η οικοδομή δεν είναι γραφείο ή καφενείο**». Έτσι τα εργατικά ατυχήματα και οι επαγγελματικές ασθένειες παρουσιάζονται είτε ως **αναπόφευκτα γεγονότα**, είτε ως **ατομική ευθύνη** των εργαζομένων. **Χρειάζεται να γίνει συνείδηση ότι η προστασία της υγείας και ασφάλειας είναι εργοδοτική ευθύνη.**

Μέτρα για την προστασία της υγείας και την πρόληψη των επαγγελματικών ασθενειών και των εργατικών ατυχημάτων **υπάρχουν**, όμως οι εργοδότες δεν τα λαμβάνουν, ούτε και όταν τους υποχρεώνει ο νόμος να τα λάβουν, για αυτό άλλωστε η Επιθεώρηση Εργασίας δεν ελέγχει ουσιαστικά τη συνδυασμένη εφαρμογή έστω και αυτής της λειψής νομοθεσίας. Τα μέτρα για την προστασία της υγείας των εργατών **τα θεωρούν περιττά έξοδα**, εμπόδιο στην κερδοφορία τους. Η μη λήψη μέτρων ΥΑΕ αποτελεί **έναν τρόπο μείωσης της τιμής της εργατικής δύναμης**.

Το βασικό κριτήριο με το οποίο κάνουν κάποιες παραχωρήσεις και αποφασίζουν για μέτρα ΥΑΕ, είναι αν τα μέτρα αυτά προσθέτουν κάποιο όφελος στα ποσοστά των κερδών τους, αν κάνουν την επιχείρηση πιο ανταγωνιστική.

Σε κάθε περίπτωση, πάντως, **η λήψη μέτρων και ο βαθμός αξιοποίησης των σύγχρονων επιστημονικών και τεχνολογικών δυνατοτήτων για την προστασία της ΥΑΕ, υποτάσσεται στην κερδοφορία και την ανταγωνιστικότητα.**

Όσα μέτρα κοστίζουν παραπάνω και δεν προσφέρουν στην κερδοφορία απορρίπτονται και αυτό για τους εργαζόμενους μετριέται με την ίδια τους τη ζωή.

Ειδικότερα σήμερα στις συνθήκες της καπιταλιστικής κρίσης, αναδιάρθρωσεων, ανατροπών, απολύσεων, χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή και επιμονή από το εργατικό κίνημα, ώστε να μη θεωρηθεί «πολυτέλεια» η προστασία από τους κινδύνους στους χώρους δουλειάς. Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να υποχωρήσουμε, δεν πρέπει να παραιτηθούμε από τις σύγχρονες ανάγκες μας, τον αγώνα για την προστασία της ΥΑΕ. Να μην υποχωρήσουμε στον εκβιασμό που θέτουν όλο και πιο οξυμένα οι καπιταλιστές, δηλαδή **ή ανεργία ή μια δουλειά έστω και με τους χειρότερους όρους και συνθήκες εργασίας.**

Η διεκδίκηση, η απαίτηση ασφαλέστερων όρων εργασίας, είναι συνυφασμένη με την αταλάντευτη ταξική αντιπαράθεση με την εργοδοσία. Αυτό το στοιχείο αποτελεί ουσιαστικό δείγμα παλικαριάς και μαγκιάς με ταξικό περιεχόμενο, σε αντιπαράθεση με την αποδοχή όρων εργασίας που βάζουν σε κίνδυνο την υγεία και τη ζωή των εργαζομένων.